

over hundrede Procent for meget. Det var imidlertid ikke noget, som forbavtede den højtærede Statsrevisor, det maatte være Lønningslovene, som bevirkede det, dermed var han tilfredsstillet. Men hvad han ikke kunde begribe, var, at Lønningskontoen ikke var bleven brugt op, men at der var 88,269 Kr. tilovers. Med Hensyn hertil benyttede han sin Ret til at rette en Forespørgsel til Administrationen og fik selvfølgelig et Svar, som oplyste ham om Grunden dertil, idet han fik en Skrivelse, som forklarede, at det laa i den principielle Forandring, som var foregaaet ved Lønningsloven, der var traadt i Kraft midt i dette Regnskabsaar, og hvorefter man ikke mere havde Alderstillæg paa samme Maade som tidligere; der var derfor sparet paa Lønningskontoen, fordi en Del af Lønningerne var gaaet over til at blive posteret paa Alderstillægskontoen. Men derimod faar Statsrevisoren intet som helst at vide, som sætter ham i Stand til at indse, at der netop spares 88,000 Kr. paa den ene og bruges 136,000 Kr. mere paa den anden Konto. Det er han ganske ude af Stand til at kritisere, han er ude af Stand til at vide, hvorvidt det er rigtigt eller ikke, men det viser sig altsaa, at der bliver revideret, endog saa uden at der gives Oplysning om en saa overordentlig vigtig Forandring som den, der er foregaaet paa Lovgivningsomraadet i det Aar, og som fuldstændig omkalfatrer Budgettet. Det maa Statsrevisionen altsaa selv se at faa Oplysning om.

Jeg tror, at disse Eksempler ere karakteristiske for, hvad der foregaar i vor Statsrevision, og hvad der burde foregaa. Det er derfor intet Under, at der kan forekomme en Sag som den, den ærede Ordfører omtalte, og hvorom den ærede Ordfører saavel som det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) med Rette omtalte, at man maatte være meget betænkelig ved, at en saadan Sag kunde komme til at foreligge. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Sagens Detailler, men udelukkende holde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Det, der er sket, er, at man to Gange er kommen til Rigsdagen med en urigtig Besked om, hvad Pengene ere brugte til. Man aflægger først et Regnskab, af hvilket det fremgaar, at Pengene ere brugte til at købe en Grund og derpaa at opføre en Bygning, og dernæst søger man en Tillægsbevilling med den samme Angivelse af, hvad man ønsker at bruge Pengene til, nemlig til at købe en Grund og derpaa opføre en Byg-

ning, medens der allerede paa det Tidspunkt, da man aflagde Regnskabet og kom med Ønsket om Tillægsbevillingen, var disponeret helt anderledes over Pengene, idet man havde købt en Gæstgivergaard og deri indrettet sig, som man kunde. Det er det ene, men naar man gennemgaar det, som er kommet frem for Tinget i denne Sag, faar man, som den højtærede Ordfører og det ærede Medlem fra Aalborg rigtigt bemærkede, Tvivl om, hvorvidt der ikke maatte være Overskridelser paa denne Sag. Thi der er nogle Udtaleser i den Skrivelse af 17. Oktober 1908, som er citeret i det trykte, som vise, at man ikke har kunnet komme igennem med denne Bevilling. Det er altsaa noget nyt og noget, som endnu ikke er opklaret for Rigsdagen, og som Statsrevisionen ikke har kunnet se og ikke kan se, før nye Oplysninger fremkomme. Jeg vilde finde det rigtigt, om det ærede Udvalg paa Grundlag af den Tvivl, som netop denne Sag giver Anledning til, rettede en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorledes det forholdt sig med denne Bevilling, om den ikke maatte være overskreden. Der er ogsaa andre Ting, der her give mig nogen Tvivl om, hvorvidt man virkelig har kunnet komme igennem med disse Penge til at lave Bygningen om til et helt andet Formaal. Det var en Gæstgivergaard og skulde laves til en Telegrafstation. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister skulde være i Besiddelse af Oplysninger i saa Henseende, eller om det maaske ikke er faldet ham ind, at der ligger dette udtrykt i selve de Papirer, der ere forelagte her, at der maa være Overskridelser. Jeg vil derfor henstille, om der maaske kunde iværksættes en Undersøgelse, eller, hvis der allerede foreligger et Resultat af en Undersøgelse, om den højtærede Minister da ikke vil oplyse det, og hvis Ministeren, hvad der kan være meget naturligt, ikke i Øjeblikket skulde være i Stand til at give en saadan Oplysning, vil jeg henstille til Udvalget, om det ikke til 2den Behandling kunde faa en saadan yderligere Oplysning frem. Jeg tror, det vilde tjene alle de interesserede, at det kom til at staa fuldstændig klart, hvordan det her forholder sig.

I Virkeligheden er det at have en Statsrevision, der kan undersøge saadant, en Ting af overordentlig Værdi ikke alene administrativt, men ogsaa politisk og økonomisk for hele Statens Drift. For det første er det dog utvivlsomt, og jeg tror, at ingen af de ærede Medlemmer her i